

VAKİT NAKİTTİR¹

وَالْعَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

“Andolsun zamana ki, insan gerçekten ziyan içindedir. Ancak, iman edip de sâlih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler, birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (Onlar ziyanda değillerdir).”²

Yüce Allah’ın kullarına bahsettiği en değerli nimetlerinden biri de zamandır. Buna rağmen kimi insanlar bu nimetin kıymetini bilememekte, onu verimli bir şekilde değerlendirememektedir. Bunun sonucu olarak da zarar ve ziyana uğramaktadırlar. Ancak iman edip salih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler, iyilikleri emredip kötülüklerden insanları sakındıranlar müstesnadır. Onlar asla zarara uğramazlar.

Müfessirler bu surede yer alan “asr” kelimesini, ikinci vakti, ikinci namazı, mutlak zaman, Hz. Muhammed (s.a.s)’in asrı gibi farklı şekillerde tefsir etmişlerdir. Ancak “asır”, bütün bunları kapsamakla birlikte; surenin mesajına ve muhtevasına en uygun olanı “mutlak zaman” anlamıdır.³

Buna göre, “Asra andolsun ki, insan ziyandadır” âyetine; “İnsanın içinde yaşadığı zamana andolsun ki, insan ziyandadır” şeklinde mana da verilebilir. Fahreddin Râzi bu surenin tefsirinde şöyle diyor: “Zamanı değerlendirme açısından insan mutlaka zarardadır, kendisini bu zarardan kurtaramaz. Zira zarar sermayenin kaybidir. İnsanın sermayesi ise, ömrüdür. Onun, ömrünü zayi etmediği anlar çok nadirdir. Çünkü her saniye, mütemaniyen ömrünü alıp götürmektedir. Eğer insan, ömrünü günahlarla geçiriyorsa büyük bir zarar içerisindedir.

Seleften biri de; ‘Asır suresinin manasını pazarda buz satan birinden öğrendim’ diyor. O şahıs sabahleyin pazara çıkar ve şöyle seslenirdi: ‘Sermayesi eriyen bu adama acıyın!... Sermayesi eriyen bu adama acıyın!...’ Onun bu sözünü işitince; ‘İşte insanın hüsranda/zarar ve ziyan içerisinde olmasının anlamı budur’ dedim. Çünkü insana verilen ömür de buz gibi her saniye erimektedir. Eğer insan, ömrünü ziyan eder, maddî ve manevî herhangi bir şey kazanmaz veya ömrünü yanlış yerlerde tüketir ve böylece zaman israfında bulunursa, bu durum insanın hüsrana neden olur.” Peygamberimiz birçok hadis-i şeriflerinde insanları Allah’ın verdiği maddî ve manevî nimetlerin kıymetini takdir etmeye çağırırken; bunlar arasında zamanı özellikle zikreder:

اِغْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ : شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ وَغَنَّاكَ قَبْلَ فُقْرِكَ وَفِرَاقَكَ قَبْلَ شِغْلِكَ وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِ
“İki nimet vardır ki, insanların birçoğu bunların kıymeti hakkında aldanmıştır: Sıhhat ve boş vakit.”⁴

اغتنم خمساً قبل خمس: شبابك قبل هرمك وصحتك قبل سقمك وغناك قبل فقرك وفراغك قبل شغلك وحياتك قبل موت

¹ Bu konu, Dr. Ömer YILMAZ ve Dr. Muhlis AKAR’ın “Kur’an’dan Öğütler” adlı kitaptaki yazılarından derlenerek hazırlanmıştır.

² Asr, 103/1-3.

³ Taberî, *Câmiu’l-Beyan an Te’vîli’l-Kur’an*, XII/684-685

⁴ Buharî, “Rikak”, 1, Tirmizî, “Zühd”, 1.

“Beş şey gelmeden önce beş şeyin kıymetini bilin: Ölüm gelmeden önce hayatın, hastalık gelmeden önce sağlığın, meşguliyet gelmeden önce boş vaktin, ihtiyarlık gelmeden önce gençliğin, fakirlik gelmeden önce zenginliğin.”⁵

Merhum istiklal şairimiz Mehmet Akif anı değerlendirmenin önemine matufen;

“Geçen geçmiştir artık, ân-ı müstakbelse müphemdir.

Hayatından nasibin bir şu geçmek isteyen demdir” derken, bir diğer şair;

“Geçti mazi, çekme istikbale gam, Gün bugün, saat bu saat, dem bu dem” ifadesini kullanmaktadır.

Malatyalı Niyazı-î Mısrî,

“Ne maziyem ne müstakbel, her anın ânesiyim ben” diyerek zamanı değerlendirmeye dikkatleri çekmektedir.

Şüphesiz maddeten ve manen ilerlemenin, teknik ve medeniyet yarışını kazanabilmenin yolu da zaman sermayesini en verimli bir şekilde değerlendirmekten geçmektedir.

Zamanlarını verimli bir şekilde kullanmasını bilmeyenler ya da tamamen israf edenler; teknik güce, medeni üstünlüğe, ekonomik bağımsızlığa sahip olamazlar. Çünkü başarının ve ilerlemenin önündeki en büyük engellerden biri zaman israfıdır. Maalesef günümüzde pek çok kimse vakit yokluğundan şikâyet etmektedir. Kime sorsanız, zamanı pek yoktur. Hâlbuki lüzumsuz ve faydasız işlerin peşinden koşuşturmakta, ya da boşa zaman harcamaktan hayatî önem arz eden işleri yapmaya zaman kalmamaktadır.

Unutmayalım ki, kaybedilen birçok şey telafi edilebilir, servetler yeniden kazanılabilir, insan zamanla mal, mülk ve servet sahibi olabilir, ama boşa geçirdiği zamanını ve gayesinin dışında harcadığı ömür sermayesini asla geri getiremez. “Vakit nakittir”, “Vakitlerle yakutlar satın alınabilir ama yakutlarla vakitler satın alınamaz” gibi atasözleri bu hususu en güzel şekilde ifade etmektedir.

Bu nedenle yüce Allah, Asr suresinin başında asra/zamana yemin ederek onun insan hayatındaki yerine ve önemine dikkat çekmekte; kendilerine verilmiş olan ömür sermayesini, faydasız işlerle, inkâr ve günahla hak ve hakikatten uzak bir şekilde tüketen ve böylece zamanlarını israf edenlerin sonlarının hüsrana olacağını hatırlatmaktadır. Devamında ise hüsrana uğramayan, vaktin kıymetini bilip ömür sermayelerini inanarak yararlı iş ve hizmetlerde değerlendiren insanların niteliklerini bildirmektedir. Bunlar: iman, sâlih amel, hakkı tavsiye ve sabrı tavsiyedir. O halde dünya ve ahirette kurtuluşun yolu, zamanın kıymetini iyi bilip, belirtilen görevleri ifa etmekten geçmektedir.

---

⁵ Buharî, “Rikak”, 3; Tirmizî, “Zühd”, 25.